

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/545/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418204407
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1418204407.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - H.. G. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, L. a otec - H. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, L., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 17P/37/2018-52 zo dňa 26.10.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala o udelenie súhlasu s plnením povinnej školskej dochádzky maloletého na B. škole L. XX v L., a ktorý v priebehu konania zmenila tak, že žiadala, aby súd prideliť maloletému G. štátnu základnú školu v mieste jeho bydliska. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2.Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a po oboznámení sa s návrhom matky, vyjadrením otca a kolízneho opatrovníka, správou Spojenej školy sv. O. z C., listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a s obsahom všetkých spisov vo veci starostlivosti o maloletého vedených na Okresnom súde Bratislava IV dospel k záveru, že nie sú dané podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že matka neosvedčila potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. Mal preukázané, že maloletý riadne navštevuje Spojenú školu Sv. O. z C., škola neevидуje výchovné problémy s ním a maloletý tu má vytvorené svoje stabilné zázemie. Konštatoval, že maloletý R. školu Sv. O. z C. navštevuje od prvého ročníka, škola podrobne pozná problematickú rodinnú situáciu a mal za to, že nie sú pochybnosti o tom, že škola chce byť maloletému v maximálnej možnej miere nápomocná. Poukázal na to, že sa jedná o školu s cirkevným a sociálnym zameraním, dosahujúcu nadštandardne dobré výsledky v hodnotení škôl na Slovensku. Dospel k záveru, že nemôže hodnotiť v neprospech maloletého skutočnosť, že navštevuje práve Spojenú školu Sv. O. z C.. Pre úplnosť považoval za potrebné dodať, že už v minulom školskom roku súd rozhodoval až o dvoch návrhoch matky na zmenu základnej školy, ktoré zamietol, pričom aj v súčasnosti sa v plnom rozsahu pridrižoval odôvodnenia týchto rozhodnutí a opakuje, že zmena základnej školy nepredstavuje riešenie rodinnej situácie. Mal za to, že jediné riešenie, ktoré by bolo prínosom pre maloletého je, aby rodičia začali spolu riadne komunikovať a spolupracovať bez toho, aby zaťažovali maloletého do svojich vzájomných nezhôd. Dospel k záveru, že zmena školy za súčasného stavu nepredstavuje takú okolnosť, o ktorej je nevyhnutné a potrebné rozhodnúť okamžite neodkladným opatrením. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 C.m.p..

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, v rozhodnutí opomenul na princíp najlepšieho záujmu dieťaťa, na princíp rešpektovania práv dieťaťa a vypočutia jeho názoru. Namietala, že maloletý nebol vypočutý v konaní, neboli zohľadnené jeho názory, pocity, potreby a želania. Dala do pozornosti vyjadrenie znalkyne PhDr. H. U. O. v rámci znaleckého dokazovania, keď znalkyňa uviedla, že „Keď niečo G. povie, je to jeho alfa a omega. Je to hotový človek, so svojimi želaniami a treba ho počúvať.“. Podľa jej názoru, Škola sv. O. je absolútne nevhodnou pre maloletého, nakoľko ide o školu veľmi náročnú a G. ju zvláda s veľkými obtiažami, keďže má diagnostikované rôzne poruchy Centrom pedagogicko-psychologického poradenstva. Skutočnosť, že škola má dobré hodnotenie škôl na Slovensku nie je kritériom pre to, aby vyhovovala práve G. a jeho osobnostným možnostiam a problémom. To, že má škola výborné výsledky neznamená, že výborné výsledky bude mať aj maloletý. Uviedla, že G. je sústavne vyčerpaný neúmernými nárokmi školy, nestíha vypracovávať písomky, pracovať na vyučovaní, čo nikto nereflektuje a nekomunikuje s G. o tom, ako zvláda vyučovací proces. Mala za to, že pedagógovia nezohľadňujú jeho poruchy, nedávajú mu viac času na vypracovanie úloh, pretože podľa vyjadrenia riaditeľa školy, ak nie je žiak integrovaný, nemajú kapacity na to, aby sa neintegrovanému žiakovi prispôbovali. Uviedla, že necitlivým prístupom školy a zaujatosťou došlo k útekem G. zo školy. G. cíti, že škola nezohľadňuje jeho problémy, zasahuje do rodinných záležitostí, jeho naháňaním po vyučovaní a j cez vyučovanie, kefy odmietal ísť k otcovi. Vyslovila názor, že pre G. nie je dobré byť v takejto klíme. Mala za to, že škola má byť len nápomocná a nemá riešiť rodinné problémy. Uviedla, že G. má negatívne spomienky a emócie v súvislosti s obrovským problémom, kedy ho vo 4. ročníku škola sledovala po tom, ako otec zainteresoval školu s priniesol rozpis ohľadom striedavej starostlivosti o G.. Poukázala na to, že otec odmietol dohodu u mediátora PhDr. Bc. A. J. O., ktorá bola nariadená súdom a zotrvať na názore, že maloletému je v škole dobre, avšak maloletý otcovi nikdy nehovoril, čo si skutočne myslí a čo chce, keďže otec ho nerešpektuje. Žiadala, aby bol maloletý vypočutý k otázke, ktorú školu chce navštevovať a aby bol jeho názor zohľadnený. Dala do pozornosti, že maloletý má dohodnutý termín stretnutia dňa 5.12.2018 u psychológa PhDr. E. P. na ÚPSVaR a na deň 7.12.2018 je objednaný na kontrolné vyšetrenie v CPPP. Mala za to, že v prípade, ak by otec súhlasil so zmenou školy, prinieslo by to pozitívne vnímanie maloletého k otcovi a jeho správaniu. Uviedla, že maloletý je otcom prinútený navštevovať Školu sv. O., ktorú mu otec znepríjemňoval kontraproductívnym konaním a navodením šikany zo strany celej školy. Vyslovila názor, že nároky školy maloletého frustrujú a musí zotrvať v škole, kde má neprijemné pocity, ktoré mu tam spôsobil jeho otec. Poukázala na to, že pán A. Z. má podľa vyjadrenia znalkyne PhDr. H. O. nadpriemernú inteligenciu, avšak musí si zapisovať ako sa správať k synovi, nedokáže pochopiť banálne medziľudské sociálne situácie, je u neho podozrenie na nediagnostikovaný Aspergerov syndróm, ktorý zároveň dokazuje jeho vysokotechnické myslenie a z neho vyplývajúce sústavné konflikty v banálnych životných situáciách. Vzhľadom k tomu, že otec neustále porušuje ust. § 28 Zákona o rodine navrhla, aby súd nariadil otcovi, aby podstúpil osobnú psychoterapiu pre necitlivosť ba až bezcitnosť voči vlastnému synovi. K odvolaniu pripojila Zápisnicu Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/59/2018 zo dňa 19.11.2018, z ktorej vyplýva, že súd na pojednávaní rozhodol tak, že zamietol návrh matky na rozhodnutie o nezhode rodičov.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Mal za to, že matka v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Zotrval na svojom vyjadrení k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie správne posúdil záujem maloletého dieťaťa vzhľadom na informácie poskytované oboma rodičmi. Poukázal na množstvo spisov vedených na súde a skutočnosť, že len vo veci plnenia povinnej školskej dochádzky maloletého sú vedené štyri konania. Dal do pozornosti rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej (konanie vedené pod sp. zn. 25P/59/2018) a rozhodnutia o matkou podávaných návrhoch, ktoré sú totožné. Poukázal na ust. § 329 ods. 3 CSP a skutočnosť, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení sa predkladané dôkazy len osvedčujú, teda na rozhodnutie o návrhu postačuje, ak sa tvrdenia navrhovateľa javia ako vysoko pravdepodobné. Mal za to, že v danom prípade súd prvej inštancie prekročil kvalitatívne požiadavky na rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Uviedol, že maloletý si riadne plní povinnú školskú dochádzku na Spojenej ZŠ sv. O. z C., do ktorej ho prihlásili obaja rodičia spoločnou prihláškou a túto školu navštevuje nepretržite, s výnimkou obdobia od 3.9.2018 do 14.9.2018, kedy ho matka bez jeho súhlasu, na podklade rozhodnutia ZŠ L., ktoré bolo zrušené Rozhodnutím MČ Bratislava - Petržalka č. 9343/2018/14-OŠaŠ zo dňa 07.11.2018, prihlásila do ZŠ L.. Podľa jeho názoru, maloletý je v škole spokojný, jeho študijné výsledky

nie sú zásadne ovplyvnené prostredím, jeho správanie je bezproblémové, nevymeškáva vyučovacie hodiny a škola neviduje výchovné problémy. Poukázal na správu školy z 22.10.2018, ktorú považuje za objektívny dôkaz tretej osoby, ktorá nemá žiaden záujem na výsledku poručenského konania a ktorá sa neprikláňa k vyjadreniu žiadneho z rodičov. Spochybnil námietky matky k obsahu správy školy. Nesúhlasil s tvrdeniami, že G. školu nevláda a poukázal na vysvedčenia maloletého a jeho študijné výsledky, ktoré sú primerané jeho schopnostiam. Mal za to, že G. je šikovný a náročnosť výučby na tejto škole je primeraná jeho intelligenčnej úrovni a schopnostiam. Vyslovil nesúhlas, aby maloletý navštevoval školu pod úrovňou jeho schopností. Nesúhlasil s námietkami matky vo vzťahu k výsluchu maloletého z dôvodu, že maloletý bol vypočutý dňa 6.11.2018 na ÚPSVaR v Bratislave za účasti pracovníka kolízneho opatrovníka a psychológa úradu. Poukázal na správu vo veci samej č.k. 25P/59/2018, z ktorej vyplýva, že „maloletý neprejavil výrazný odpor navštevovať túto školu, ktorú navštevuje od prvej triedy“. Mal za to, že záver psychológa, ktorý s dieťaťom pracuje na základe nariadeného výchovného opatrenia, že z psychologického hľadiska je menej stresujúce pre maloletého navštevovať pôvodnú ZŠ, ako ísť do úplne nového školského prostredia, je odvodený od podrobnejšieho skúmania prejavov maloletého. Namietal tvrdenia matky o tom, že odmietol nariadenú mediáciu, keďže žiadna dohoda mu nebola mediátorom predložená, pričom správou z mediácie nedisponuje. Zdôraznil, že v rámci nariadeného výchovného opatrenia na referáte poradensko-psychologických služieb na ÚPSVaR v Bratislave sa riadne zúčastňuje. Tvrdenia matky vo vzťahu k vyjadreniami znalkyne PhDr. Mgr. O. spochybnil z dôvodu, že ide o citácie vytrhnuté z kontextu, pričom znalecký posudok zatiaľ vo veci samej nebol vypracovaný. Tvrdenia znalkyne si pamätá, nakoľko išlo o vyjadrenia v rámci interakcie otec dieťa. Je pre neho prekvapujúce, že matka tieto vyjadrenia udáva, keď na interakcii nebola prítomná. Dal do pozornosti, že matka na pojednávaní v konaní vedenom pod č.k. 25P/59/2018 dňa 19.11.2018 priznala, že maloletému dala počas jeho výsluchu na ÚPSVaR dňa 6.11.2018 diktafón a celý jeho rozhovor so psychológom a kolíznym opatrovníkom nahrála. Tiež mu podstrčila diktafón aj pri styku s ním v máji 2018. Je preto pravdepodobné, že nahrála aj celé vyšetrenie u znalkyne aj s interakciou dieťaťa s otcom. Nesúhlasil s tvrdeniami matky o tom, že so synom nemá dobrý vzťah a tvrdenia o označení jeho osoby s potenciálnym Aspergerovým syndrómom. Poukázal na to, že maloletý je pod neustálou kontrolou matky, ktorá mu neumožňuje sa slobodne vyjadriť a prejaviť svoj názor. Tento direktívny prístup matky skonštatoval aj PhDr. P. v správe z 16.11.2018. Mal za to, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je motivovaný záujmom maloletého dieťaťa.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení navrhol návrh matky v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že udelenie súhlasu s plnením povinnej školskej dochádzky pre maloletého v štátnej základnej škole v mieste bydliska dieťaťa, nie je v záujme maloletého. Poukázal na to, že matka cielene zmenila maloletému aj trvalý pobyt.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, odvolaniu matky maloletého dieťaťa nie je možné vyhovieť.

7. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver, keď odvolací súd poukazuje na správne dôvody súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejudikovať ich práva a záujmy. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať predbežné opatrenie len na základe tvrdení rodičov bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

8. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že zo strany matky nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa. Odvolací súd súhlasí so záverom, že matka nepreukázala potrebu rozhodnúť neodkladným opatrením. Rovnako odvolací súd dospel k záveru, že matka nepreukázala, že bez neodkladnej úpravy pomerov by bol život, zdravie, či priaznivý vývoj maloletého vážne ohrozený. Odvolací súd neprihliadal na námietky matky o potrebe zmeny školského zariadenia maloletému s prihliadnutím na obsah správy zo školy, ktorú maloletý navštevuje, z ktorej nevyplývajú problémy na strane maloletého. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Odvolací súd považoval námietky matky za nedôvodné. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia matka nepreukázala splnenie podmienok pre vyhovie jej návrhu a ohrozenie pomerov maloletého dieťaťa. Správne postupoval súd prvej inštancie, ak posúdil vec komplexne s prihliadnutím aj na ďalšie konania vo veci starostlivosti o maloletého a opakovane matkou iniciované konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia udelením súhlasu za otca na zmenu školského zariadenia maloletému. Odvolací súd poukazuje na to, že nahradenie súhlasu otca so zmenou školského zariadenia maloletého dieťaťa môže byť predmetom dokazovania iba v konaní o veci samej, nakoľko pri neodkladnom opatrení nemá súd priestor na vykonanie dokazovania, zistenie skutočného stavu vecí, a najmä overenia si skutočností, ktoré školské zariadenie bude spĺňať podmienku najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Správne rozhodol súd prvej inštancie, keď návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu nepreukázanej naliehavosti zásahu súdu a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov ako základnej podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o námietku matky vo vzťahu k nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie, ktorý nevykonal výsluch maloletého a žiadosti o realizáciu výsluchu maloletého k otázke, ktorú školu bude navštevovať, na túto odvolací súd neprihliadal s poukazom na inštitút neodkladného opatrenia, podmienky jeho nariadenia a charakter tohto konania, kedy súd nemá povinnosť vykonať dokazovanie, vzhľadom na osobitný druh konania. Rovnako odvolací súd neprihliadal na ďalšie námietky matky týkajúce sa výberu školy, náročnosti štúdia na danej škole, problémov maloletého, znaleckého dokazovania v konaní vo veci samej, námietky voči pedagógom školy, z dôvodu, že tieto námietky sú predmetom dokazovania a vyhodnotenia v konaní vo veci samej.

7. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

1. 9. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).